

fende for Forslagsstillerne, at der var Anledning for Monarchiets Kasse til at bære en Deel af Erstatningen, har man villet antyde dette ved at begrænde Erstatningen, saa at, hvis der kunde faaes et Bidrag fra Monarchiets Kasse, skulde det modtages. Snser imidlertid den ærede Minister en anden Redaction, hvorved Lovforslaget lettere kunde gjenføres, ville visnok Forslagsstillerne være meget villige til efter Conference med ham at gaae ind derpaa, selv uden noget Udvalgs Nedsættelse.

Sasselsbaleh: Naar jeg reiser mig for at tage Ordet i den foreliggende Sag, da er det, fordi jeg nødig vil sige Nei til hvilket-somhelst Privilegiums Dphævelse; men det forekommer mig ikke, at jeg vilde kunne give min Stemme til det foreliggende Lovforslag, idetmindste ikke i dets nærværende Stikkelse, hvorefter Privilegiets Dphævelse skal falde sammen med det Tidspunct, da Loven kommer ud, og hvorefter Afsløsningssummen skal bestemmes ved en Taxationsforretning. Naar man seer hen til, i hvilken Stilling Privilegiehaverne for Diebliffet befinde sig, hvilket er blevet oplyst ved den Interpellation, som for kort Tid siden blev stillet heri Thinget, saa troer jeg, at den er høist mislig, idet de nemlig, for ret længe at benytte Privilegiet, maae gjøre store Beføstninger til Anskaffelsen af et andet Maskineri i Dampskibet, hvilke ere anslaaede til 10,000 Rd., og desforuden ere de nødsagede til at leie et andet Dampskib til den midlertidige Fart, medens Færge-Dampskibet er under Reparation, hvortil Beføstningerne ere anslaaede til 5000 Rd. Deraf troer jeg, det maa være temmelig indlysende, at Lovforslaget, som det foreligger, er til allerstørst Fordeel for Privilegiehaverne. Skjøndt jeg nu ikke skal misunde disse nogen Fordeel, vil det jo dog være indlysende, at i samme Forhold, som Lovforslaget er til Fordeel for Privilegiehaverne, i samme Forhold er det til Byrde for Statskassen. Dette forekommer mig vil være klart, naar man blot tænker sig Sagen fremmet saa vidt, at der underhandles med Privilegiehaverne om Afsløsningssummens Størrelse; hvis der da bagved Overenskomstforsøget staaer den for Privilegiehaverne saare lette Afgjø-

relsesmaade, at de blot kunne lade det gaae til en Taxation, mon det da ikke vil være klart, at man ikke kan vente den samme Imødekommen fra deres Side, som, hvis der bagved den forgiæves forsøgte Mægling stod dette Andet, at de nemlig skulde gjøre de store Beføstninger, der ere nævnte, saafremt de vilde fortsætte Brugten af Privilegiet, og dog skjøner jeg ikke, at de ved at gjøre disse Beføstninger vinde nogen Sandsynlighed for, at de meget længe kunne conservere Privilegiet. Jeg maa derfor holde for, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, vil blive til en for stor Byrde for Statskassen, hvorimod det forekommer mig, at Sagen rettest ordnedes saaledes, at Ministeriet gaves Bemyndigelse til ad Overenskomstens Bei at faae Privilegiet hævet. Jeg tænker mig vel, at man derom vil sige, at saa trækkes Sagen let i Langdrag (Ja!); ja, men det forekommer mig dog ikke at kunne siges med fuldkommen god Grund, thi af Sagens hele Stilling, saaledes som den er bleven skildret under Interpellationen af den ene af de ærede Forslagsstillere, troer jeg virkelig det maa fremgaae, at der Ingen er mere interesseret i snarest muligt at faae en Overenskomst istand end netop selve Privilegiehaverne, og deri finder jeg en Borgen for Sagens snarlige Ordning.

Indenrigsministeren: Jeg skulde dog meget holde paa, at hvad enten Loven kommer til at fremtræde i den ene eller anden Form, det dog maatte blive fastholdt i Kongerigets Lov, at Vedkommende ere pligtige til at finde sig i en Taxation af deres Rettigheder. Jeg maa nemlig bemærke, at det Tvangsmiddel, som den ærede sidste Taler henvisste til, nemlig Laugets Forpligtelse til at anskaffe større og bedre Befordringsmidler, modstiges af dette. Færgelaug har ikke som Færgelaug nogen Forpligtelse i saa Henseende, idetmindste kan jeg ikke finde nogen Hjemmel for at paalægge det som Færgelaug nogen sliq Forpligtelse. Derimod har rigtignok den forrige Finansminister gjort gjældende, at det i følge Contracten med Postvæsenet, den eneste, som navnlig omtaler Dampskibet, skulde være forpligtet til at udvide dets Befordringsmidler, men Lauget paastaer derimod, at Be-